

Regler end den anden; det maa være Egen-
dommen i sin Helhed, der bliver at behandle
enten efter Reglerne for Dmdeling eller efter
Reglerne for Udstykning. Jeg kan ikke Andet
end skønne paa den velvillige Hensigt, hvori
Forslaget er stillet, men jeg tror rigtignok, at
det vilde have været heldigere, om Flertallet
havde udtrykt Tanken saaledes, som jeg i det
Mindste har troet, at den skal forstaaes,
havde udtrykt den med rene Ord, nemlig saa-
ledes, at denne Regel om, at der skal blive
20 - Tdr. Land koniteret Jord tilbage som
Hovedparcel, ikke skal være gjældende, naar
Gaardens Hovedparcel afhændes til Selveien-
dom. Jeg veed ikke, om det er en rigtig
Forstaaelse af mig? Jeg vilde ønske, at jeg
havde kunnet faae Bekræftelse derpaa af den
ærede Drdsfører, om end kun med et Nib, thi
saa havde Sagen dermed været afgjort (Ord-
føreren: Jeg tror det ikke!). § 3, om
hvilkens jeg havde Meget at sige ved Sagens
1ste Behandling, kan jeg heldigvis ganske
forbigaa, da jo Udvalgets Flertal eller
rettere Udvalget i sin Helhed har fore-
slaaet, at denne Paragraf skal udgaa. —
Hvad derimod § 4 angaar, kan jeg ikke An-
det end meget beklage, at den ærede Drdsfører
ikke har taget noget Hensyn til den Tvivl,
som jo dog flere Gange har været fremsat
om, hvad der skal forstaaes ved Lovforslagets
for mig stadig mystiske Udtryk „Fæstejord“.
Jeg har allerede flere Gange gjort opmærk-
som paa, at det er et Ord, som ikke har
Hjemmel i hele vor ældre Lovgivning, Jeg
tror nok, at jeg tør sige, at det er første
Gang, at det kommer frem i en Lov eller i
et Lovforslag. Det forekommer mig altsaa, at
det vilde være overmaade hensigtsmæssigt, om
man vilde give en Definition, og helst en klar
og skarp Definition, af, hvad der skal forstaaes
ved Fæstejord. Jeg vilde have sat saa meget
større Pris derpaa, som Udvalgets Flertal i
sin Betænkning, hvor det omtaler § 4, har
brugt et andet Udtryk end Fæstejord, nemlig
Bondejord, idet det jo, naar man i sin Tid
skulde komme til at søge Forklaring om, hvad
der skulde forstaaes ved Fæstejord, var meget
ønskeligt at vide, om man kunde finde den i
det tilsvarende Udtryk, som Udvalget har brugt

i sin Betænkning, nemlig Bondejord. Det er
imidlertid klart nok, at, dersom der ved Fæste-
jord skal forstaaes Bondejord, er der dog ingen
virkelig Grund til ikke at benytte det gamle
og vel bekendte Ord Bondejord. Skal der
derimod forstaaes noget Andet, kunde jeg ønske
Oplysning om, hvad dette Andet er. (Ord-
føreren: Det er det Selvsamme!) Den
ærede Drdsfører siger, at det er det Selv-
samme. Jeg har nu altsaa faaet Forklaring,
men saa vil jeg gjøre opmærksom paa, at, der-
som der altsaa ved Udtrykket Fæstejord i § 4
skal forstaaes Bondejord, saa bliver for
det Første Citatet i Loven, Henvis-
ningen til Forordningerne af 1787 og
1805, urigtigt; thi der tales ingenlunde
om Inddragning af Bondejord — paa ingen
Maade! —, og langt mindre tales der om
Inddragning af Fæstejord; det er en Selv-
følge, da Begrebet Fæstejord ikke var kjendt
paa den Tid. Forordningen af 8de Juni
1787 § 1 b. siger, at Godseiere under visse
Forhold kunne inddrage Noget af Bondens
Fæstested; men hvad er egentlig Hovedbetydning-
en af Bestemmelsen i Forordningen af 1787?
Det er, at Godseieren kan, medens Bon-
den endnu har Gaarden i Fæste, ind-
drage hans Jord til Skovs Opelsning. Det
er altsaa ingenlunde nogen generel Bemyndigelse
til overhovedet at benytte Bondejord til
Skov, men en særlig Bemyndigelse, som gives
til at berøve Fæsteren, medens han endnu er
i Fæstet, en Del af den i Fæste havende
Jord til Skovkultur. Det er altsaa noget
helt Forffjelligt fra en generel Bemyndigelse,
og vilde man forandre dette, maatte der staa:
den Bemyndigelse, Forordningen af 1787 gi-
ver til at inddrage en Del af den i Fæste
havende Grund ophæves. Ser man dernæst
hen til Forordningen af 27de September
1805, da giver den heller ikke Bemyndigelse
til at benytte Bondejord til Skov — paa in-
gen Maade! —; thi det er en Selvsølge, at
Godseierne kunde gjøre det. Men hvad giver
Forordningen af 27de September 1805
da Bemyndigelse til? Den giver Bemyndigelse
til at nedlægge Bøndergaardene for at
benytte dem til Skov. Det er altsaa ingen-
lunde saaledes, som man maatte tro ved at